

ΓΙΑ ΤΗΝ ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΗΣ 15ΗΣ ΙΟΥΝΙΟΥ

Η 15η Ιουνίου ήταν μια μέρα γενικής απεργίας και μαζικών κινητοποιήσεων, όπου εκατοντάδες χιλιάδες κόσμου πλημμύρισαν όχι μόνο το κέντρο της Αθήνας αλλά και άλλων πόλεων της χώρας, αντιστεκόμενοι στα σχέδια του κράτους και των μηχανισμών καταστολής. Από νωρίς το πρωί ο κόσμος που συγκεντρώθηκε στο Σύνταγμα βρέθηκε αντιμέτωπος όχι μόνο με αρκετές χιλιάδες ένστολων και μη μπάτσων, αλλά και με τα κιγκλιδώματα της δημοκρατίας.

ΚΡΑΤΟΣ – ΠΑΡΑΚΡΑΤΟΣ – ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ

Το κράτος φοβούμενο την οργή και την διάθεση για γενικευμένη αντίσταση του πλήθους και ποντάροντας στην ετερόκλητη σύνθεσή του και την απειρία του στο δρόμο, ξεκίνησε την επιχείριση τρομοκράτησής του, βάζοντας τους παρακρατικούς μηχανισμούς του (εθνικιστές, ασφαλίτες, μπράβους) να εξαπολύσουν επίθεση στα μαχητικά μπλόκ της πορείας που κατέληξαν στο Σύνταγμα, με πρόφαση την «απομάκρυνση» από τη συγκέντρωση των «παραχοποιών στοιχείων» και τη «διατήρηση» του ειρηνικού χαρακτήρα της. Η προσπάθεια να στοχοποιηθούν και να απομονωθούν κάποια κομμάτια της πορείας απέτυχε παταγωδώς, καθώς οι παρακρατικοί αναχαιτίστηκαν επιτυχώς από συντρόφισσες – συντρόφους. Ταυτόχρονα, η επίθεση γενικεύτηκε καθώς τα ΜΑΤ έπνιξαν το Σύνταγμα στα χημικά για περισσότερες από 4 ώρες, στέλνοντας στο νοσοκομείο δεκάδες διαδηλωτές, ενώ εκατοντάδες μηχανές της ομάδας ΔΙΑΣ έκαναν ομαδικές συντονισμένες επιθέσεις στην περιοχή γύρω από τη Φιλελλήνων, προσπαθώντας να τρομοκρατήσουν και να απομακρύνουν τον κόσμο.

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΜΜΕ

Όσο συνέβαιναν αυτά, τα ΜΜΕ ακολουθώντας επισταμένα το ρόλο που η εξουσία τους έχει καθορίσει, συνέχισαν το βρώμικο παιχνίδι (κυρίως μέσω τηλεόρασης και ραδιοφώνου) παραπληροφορώντας όλους αυτούς που δεν συμμετείχαν στις κινητοποιήσεις. Τα ρεπορτάζ των ΜΜΕ δεν είχαν καμμία επαφή με την πραγματικότητα και με όσα συνέβαιναν πάνω στην πλατεία Συντάγματος. Ευτυχώς, δεν μπορούν πλέον να ξεγελάσουν ένα μεγάλο κομμάτι της κοινωνίας, καθώς οι περισσότεροι έχουν καταλάβει το ρόλο τους. Γλύψιμο για τους αγανακτισμένους, θέαμα για τους άσχετους, προβοκάτσια για τους κοινωνικούς αγώνες. Στη χθεσινή πορεία, οι Χρυσσαυγίτες βαφτίστηκαν αγανακτισμένοι, και οι αντιστεκόμενοι στα χημικά των μπάτσων προβοκάτορες. Όμως όλοι όσοι ήταν εκεί, γνωρίζουν ότι οι μοναδικοί προβοκάτορες είναι τα ΜΜΕ, που εδώ και χρόνια αμαυρώνουν ό,τι υγιές υπάρχει στην κοινωνία, την αντίσταση, την αλληλεγγύη, την αλήθεια.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΚΑΙ ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ

Η πλειοψηφία του ετερόκλητου κόσμου που ήταν στην πλατεία δε μίλαγε για κουκουλοφόρους προβοκάτορες, αλλά συνηθιστοποιούσε πως απέναντι στην κρατική βία μπορεί να σταθεί μόνο μέσω της αλληλεγγύης και της ανυπακοής. Πολύ γρήγορα μετά το πρώτο σοκ των επιθέσεων των ΜΑΤ, ο κόσμος έκανε πράξη την αλληλοβοήθεια, αρνιόταν να εκδιωχθεί από την πλατεία και στήριζε ο ένας τον άλλον με όποιο τρόπο μπορούσε. Καθοριστικό ρόλο στο να μην πετύχει το σχέδιο εκκένωσης της πλατείας και των γύρω δρόμων, ήταν η απόφαση των εργαζομένων του ΜΕΤΡΟ να κρατήσουν το σταθμό Συντάγματος ανοιχτό, με δική τους ευθύνη και με τη βοήθεια αλληλεγγυών από διάφορα κινήματα και συλλογικότητες. Ο κόσμος έβρισκε καταφύγιο στον υπόγειο σταθμό όταν η ατμόσφαιρα γινόταν αποπνικτική από τα δακρυγόνα που εξαπέλυαν οι δυνάμεις καταστολής. Επίσης σημαντική ήταν η δημιουργία σταθμού Πρώτων Βοηθειών στον ίδιο χώρο που παραλάμβανε καθ' όλη τη διάρκεια των συγκρούσεων δεκάδες τραυματίες. Όλα αυτά απέδειξαν στην πράξη ότι η αυτοοργάνωση είναι εφικτή ακόμα και σε έκκρυθμες καταστάσεις, όπου ο καθένας/καθεμία αυθόρμητα προσφέρει εκεί που μπορεί, χωρίς να χρειάζεται καθοδήγηση ή εντολές από κάποιον.

ΠΡΟΒΟΚΑΤΟΡΕΣ ΕΙΝΑΙ ΟΣΟΙ ΜΙΛΑΝΕ ΓΙΑ ΑΧΡΩΜΙΕΣ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΙΚΕΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΙΣ

Τα ΜΜΕ πιπίλησαν πολύ την καραμέλα των ειρηνικών διαδηλώσεων διότι πολύ απλά έτσι τους συμφέρει. Θέλησαν να περάσουν στον κόσμο το μήνυμα πως ενώ βρισκόμαστε σε ταξικό και κοινωνικό πόλεμο, εμείς απλά μπορούμε να νικήσουμε χτυπώντας κατασρόλες και μουτζώνοντας προς τη Βουλή. Πως χέρι-χέρι με φασίστες που μαχαιρώνουν μετανάστες και αγωνιστές, μπορούμε να συνυπάρχουμε ειρηνικά. Πως όντας αχρωμάτιστοι και απολίτικοι μπορούμε να τα βάλουμε με την εξουσία, ξεχνώντας την ιστορία που μας διδάσκει πως στην πρώτη γραμμή των αγώνων κατά της καταπίεσης και της εκμετάλλευσης, ήταν πάντα άνθρωποι με βαθιά πολιτική θεώρηση.